

Πατριάρχης Μόσχας: Δωρεά του Θεού η κάθε νέα μέρα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Μόσχας](#)

Στην ανησυχία και το αίσθημα ανασφάλειας το οποίο έχει δημιουργήσει η πανδημία του κορωνοϊού αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ο Πατριάρχης Μόσχας και πασών των Ρωσιών κ.κ. Κύριλλος στο Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του καθώς σήμερα τιμάται η μεγάλη αυτή Δεσποτική εορτή με το παλαιό εορτολόγιο, καλώντας τους πιστούς να δοξολογούν τον Θεό για την κάθε νέα ημέρα την οποία απολαμβάνουν καθώς αυτή αποτελεί πολύτιμο δώρο.

“Αυτό ακριβώς το αίσθημα ασφαλείας, προστασίας και ησυχίας λείπει πολύ από

ημᾶς σήμερον, ὅτε ἡ φονικὴ λοίμωξις εἰσάγει ἀκόμῃ μεταβολὰς εἰς τὴν ζωὴν μας, ἐνῶ εἶναι δύσκολον νὰ προγραμματίζωμεν καὶ σχεδιάζωμεν, ὅτε ἡ ἀνασφάλεια διὰ τὴν αὐριον ἡμέραν κρατεῖ συνεχῶς εἰς ἔντασιν καὶ προκαλεῖ ἀνησυχίαν”, ἀναφέρει.

“Μας μένει μόνον ἵνα δεχθώμεν τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ καὶ ἀνταποκριθώμεν εἰς αὐτὴν διὰ τῶν πράξεων ἡμῶν, δηλονότι διὰ τῆς ζωῆς κατὰ τὰς ἐντολὰς καὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐλέους, διὰ τῆς ἰσχυρᾶς πίστεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἵνα ὦμεν μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς προθυμίας οὐχὶ μόνον νὰ δεχώμεθα ἐκ τῶν Πατρικῶν χειρῶν Αὐτοῦ πλουσίους οἰκτιρμούς, ἀλλὰ καὶ μετὰ στερρᾶς ἐλπίδος καὶ ἐμπιστοσύνης εἰς Αὐτόν νὰ υπερκεράσωμεν αὐτὰς ἡ ἄλλας δυσκολίας”, σημειώνει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ:

Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων

τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένας, διακόνους,

μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα

τῆς Ῥωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ ἀρχιερεῖς, πανέντιμοι πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως προσφέρω πᾶσιν ὑμῖν τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχὰς καὶ προσήσεις.

Κατ’ αὐτὴν τὴν λαμπρὰν νύκτα πᾶσα ἡ κτίσις ἀγαλλιᾶ, ἄλλως τε ἐγγίζει ἡκείνῳ νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου (Κανὼν α΄, Ὡδὴ δ΄, Προεόρτιος τῶν Χριστουγέννων, Ἦχος πλ. β΄). Τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ πολλὰ ἔτη προσεδόκουν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀπολέσαντες μετὰ τὴν ἐκδίωξιν ἐκ τοῦ Παραδείσου τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ αὐτῶν, οἱ λησμονήσαντες πόσον χαροποιὸν εἶναι νὰ αἰσθάνηταί τις καθ’ ἐκάστην τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκούῃ λίαν ἐγγὺς τὴν φωνὴν Αὐτοῦ, ἔχῃ τὴν δυνατότητα ὅπως ἀπευθύνηται πρὸς Αὐτὸν καὶ αὐτίκα λαμβάνῃ τὴν ἀπόκρισιν, εἰδὼς τὸν ἑαυτὸν σου ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ, διότι ὁ Κύριος εἶναι ἐγγὺς σου.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ αἶσθημα ἀσφαλείας, προστασίας καὶ ἡσυχίας λείπει πολὺ ἀπὸ ἡμᾶς σήμερον, ὅτε ἡ φονικὴ λοίμωξις εἰσάγει ἀκόμῃ μεταβολὰς εἰς τὴν ζωὴν μας, ἐνῶ εἶναι δύσκολον νὰ προγραμματίζωμεν καὶ σχεδιάζωμεν, ὅτε ἡ ἀνασφάλεια διὰ τὴν αὐριον ἡμέραν κρατεῖ συνεχῶς εἰς ἔντασιν καὶ προκαλεῖ ἀνησυχίαν. Καίτοι ἐν

αὐταῖς ταῖς οὐχὶ εὐκόλοις περιστάσεσι, μετὰ ἰδιαιτέρας ὀξύτητος ἡσθόμεθα τὸ εὐθραυστον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, συνειδητοποιήσαμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐκτιμῶμεν ὡς μεγίστην δωρεὰν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐκάστην νέαν ἡμέραν, ἀντελαβόμεθα πόσον μέγα βάρος καθίσταται ἡ ἐξηναγκασμένη ἀπομόνωσις καὶ πόσον σπουδαῖον εἶναι νὰ ἔχωμεν τὴν δυνατότητα τακτικῆς διὰ ζώσης κοινωνίας μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων.

Ἀτενίζοντες τὸ κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ Βρέφος Χριστόν, τὴν Πανάχραντον Μητέρα Αὐτοῦ καὶ Ἰωσήφ τὸν Μνήστορα, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι μόνον ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνδυναμώνη ἡμᾶς εἰς τὰς διαφόρους δοκιμασίας, ἔξω βάλλῃ τὸν φόβον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν καὶ παράσχῃ δυνάμεις πρὸς ἀγαθοεργίαν.

Ἄλλως τε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἰς μίαν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων στιγμῶν τῆς ζωῆς Αὐτῆς καὶ Αὐτὴ εὐρίσκετο εἰς στενοχώρους περιστάσεις, ἐν ξένη πόλει, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, ἐν σπηλαίῳ τῶν κτηνῶν. Ἐν τούτοις, ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ ταπεινὸν Σπήλαιον, Αὐτῇ ἐδείκνυτο (Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ', ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς 24ης Δεκεμβρίου), διότι ἡ ἀγάπη διὰ τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἐπλημμύρισε τὴν καρδίαν Αὐτῆς· ἡ ἀγάπη αὐτὴ μετεμόρφωνε τὰ πάντα πέριξ Αὐτῆς καὶ ἡ Παρθένος δὲν παρετήρει οὔτε δυσχερείας, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν ἐσχάτην πενίαν τοῦ σπηλαίου. Ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Δημιουργὸν καὶ ἡ στοργὴ πρὸς τὸ νεογέννητον Βρέφος ἐπέτρεπεν εἰς Αὐτὴν ὡς οὐδὲν νὰ ἡγῆται τὰς δυσκολίας καὶ βλέπῃ τὴν ἀγαθὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ εἰς πάσας τὰς περιστάσεις, ἃς κατέπεμπεν Αὐτῇ ὁ Κύριος. Πόσον διαφέρει τοῦτο ἀπὸ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοκιμασιῶν, ὅταν λ.χ. εἰς καιρὸν τῆς ἀπομονώσεως ἀκόμη καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῶν πολλοὶ ἀντεμετώπιζον ὡς φυλακὴν, πίπτοντες εἰς ἀκηδίαν καὶ βλέποντες τὰ πάντα ἐν χρώματι μέλανι.

Νοερῶς παριστάμενοι σήμερον τῇ Φάτνῃ τοῦ Σωτῆρος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ πλησίον τοῦ Δημιουργοῦ εὐρίσκεται πᾶσα κτίσις – καὶ ἄνθρωποι, καὶ ζῶα, καὶ ἄγγελοι, μύσται τῆς ἀπλῆς καὶ τρισηλίου αἰγλῆς (Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, Ὡδὴ η', Ἦχος πλ. α', Ὁρθρος Δευτέρας), ἃς αἰσθανθῶμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας περιβεβλημένους τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ ἠνωμένους πέριξ τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ρίψωμεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὰ δεσμὰ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης, ἀνησυχίας καὶ ἀπελπισίας, ἃς ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, Ὅστις ἔρχεται ἐπὶ τῆς ἁμαρτωλοῦ γῆς καὶ καλεῖ εἰς Ἐαυτὸν πάντας τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, ὑπισχνούμενος αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν (Ματθ. 11, 28). Ἐρχεται καὶ διδάσκει ἡμᾶς ἵνα ζήσωμεν οὕτως, ὥστε ἡ ἀπολεσθεῖσα μακαριότης τοῦ Παραδείσου γίνῃ αὐθις πραγματικότης ἡ ἔτι πλείονα, ὥστε ὁ ἄνθρωπος δυνηθῇ ἵνα ἐνοῦται ἀκαταλήπτως καὶ μυστηριακῶς μετὰ τοῦ Κυρίου.

Ὁ γεννηθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν (στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς) ἔπραξεν

ἤδη τὸ πᾶν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Μᾶς μένει μόνον ἵνα δεχθῶμεν τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ καὶ ἀνταποκριθῶμεν εἰς αὐτὴν διὰ τῶν πράξεων ἡμῶν, δηλονότι διὰ τῆς ζωῆς κατὰ τὰς ἐντολὰς καὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐλέους, διὰ τῆς ἰσχυρᾶς πίστεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἵνα ᾤμεν μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς προθυμίας οὐχὶ μόνον νὰ δεχώμεθα ἐκ τῶν Πατρικῶν χειρῶν Αὐτοῦ πλουσίους οἰκτιρμούς, ἀλλὰ καὶ μετὰ στερρᾶς ἐλπίδος καὶ ἐμπιστοσύνης εἰς Αὐτὸν νὰ ὑπερκεράσωμεν αὐτὰς ἢ ἄλλας δυσκολίας.

Ἀγαπητοί μου, ἔτι καὶ ἔτι συγχαίρω ὑμῖν ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Χριστοῦ. «Οὐδεὶς εἶναι ἀφωρισμένος τῆς κοινωνίας αὐτῆς τῆς ἀγαλλιάσεως, ἐπιβεβαιοῖ ὁ ἅγιος Λέων ὁ Μέγας, ἄλλως τε ἡ ἀφορμὴ τῆς χαρᾶς εἶναι κοινὴ διὰ πάντας. Εἴθε νὰ χορεύσῃ ὁ ἅγιος, διότι ἐγγίζει τῇ δόξῃ. Εἴθε νὰ χαίρῃ ὁ ἁμαρτωλὸς, διότι συγχώρησις δίδεται εἰς αὐτόν» (Λόγος Α΄ εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ). Ὁ Κύριος ἃς πέμψῃ πᾶσιν ὑμῖν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν, ἀνεξάντλητον χαρὰν καὶ εὐθυμίαν, ἐνδυναμώνῃ εἰς τὰ τελούμενα ὑφ' ὑμῶν ἔργα καὶ τὴν περαιτέρω πορείαν εἰς τὸν στίβον τῆς σωτηρίας. Ἀμήν.

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν

Κύριλλος

Ἐν Μόσχᾳ,

Χριστούγεννα 2021-2022